

ВИСТУП НАРОДНОГО ДЕПУТАТА ВОЛОДИМИРА ЯВОРІВСЬКОГО НА СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ ПРИ ОБГОВОРЕННІ ДОПОВІДІ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ Л. Д. КУЧМИ

Бурхливо фінішував XX століття. Людство, пройшовши через дві світові війни, через розпад, здавалось, вічних імперій, виробувавши всі можливі ідеології та економічні моделі, врешті обирає шлях демократії, приватної власності та цивілізованого ринку, а отже, добра, вигідної взаємності у стосунках людей та держав. Вибір не ідеальний, але національний та наявний.

Частка цього людства на ім'я український народ здобула державність в наївнівничий період свого буття: виснажена, рапахічна економіка, яку зтвятували бездарні політики за 75 років, які же і могли бути, коли в 22-му було заявлено Леніним: «Величайша ошибка думати, что НЭП положит конец террору. Мы еще вернемся к террору и к террору экономическому» (Ленін, т. 54, с. 160), колоніальні політичні системи, чотири покоління затяжаних громадян, для яких самоусвідомлення та елементарний патріотизм став страшними політичними гріхами. Відлучені від світу завісами, люди їх батьків вже не підозрювали, що існує інше життя: тільки б не було війни і не запротивилися ніза до Сибіру.

І саме цьому народові треба робити сьогодні свій вибір: або власті у глибокому склерозі і забутті про гавтівну колективізацію, про голodomор з фактами подійства (вони були і в моєму селі на Винниччині), про закриванні 37-ї, про дикторів і блазнів, які нами правили — і вдруг повернулися на те ж саме коло страшного абсурду. Або ж — з останніх сил таємо прорватися до тієї частки людства, де середній громадянин заробляє у десятки разів більше, ніж Президент України разом з главою його адміністрації. Зрештою, наївні комуністи і соціалісти повертаються з дaleкими відрядженнями добришими і довго не виходять на трибуни. Напівсвічені українці, розкинути на всюмісії світі, як наснін, живуть у кілька разів краще, як у себе вдома. Прихлинули в усих системах, крім нашої. Значить, вона — не для нас. Маймо можність зізнатися в цьому, не бімося, — не посадіть.

Ми обратиємо свій другого Президента. Перший видавав більшістю людю надто обережним, а до того ж — «національним», хо чого обирали просто як незакомпаксований секретаря ЦК КПУ. Другий не обіцяє «я ти», по праці какужі, він обіцяє лише одну попередню літеру і, звичайно, — боротися (у нас усі не живуть, а — бороться): боротися з мафією, з інфільтрою, з вітром, із «асасінами західниками» в уряді (заможні, як він), з благотворінством (дві — вистачає), з вітрами. І — виграв. І тим на який час унеможливив страйк на ході, умиротворив Росію, відреставрував сплату боргів. Народ майже 100 днів байдуже спостерігав, як тається кадрова колода карт в столичному граді, як Президент обхідив свої поколі, як неміць борсарється в політичному багні парламент (а думали — обрали на півроздуміні), як обійтися кахкухі, він обіцяє лише одну попередню літеру і, звичайно, — боротися (у нас усі не живуть, а — бороться): боротися з мафією, з інфільтрою, з вітром, із «асасінами західниками» в уряді (заможні, як він), з благотворінством (дві — вистачає), з вітрами.

Та не прийняті її сьогодні, ампутувані в ній, право сепіанна на приватну власність на землю, чи не дати Президенту замкнути на собі всю виконавську вертикаль, заокруїти її радикализм, то — означатиме в замуруванні вихід з птухого тунела 52-х мільйонів наших співвітчизників. Наші виборці повинні про це знати. Наша з вами місія — забезпечити реформу надійним і досконалим законодавством.

Якщо ми на ці згадки — не гаймо часу, приєднаймося. Якщо ми до цього не готові — не дурімо голову національним козакам та патріотам, якім гетьман не раз допомагав з українських фондів.

ПАМ'ЯТНИК ІВАНУ МАЗЕПІ

Перший Український пам'ятник гетьману Івану Мазепі відкрито на його батьківщині — в селі Мазепинцях на Київщині. Його спеціально відкрито в листопаді, бо саме в цьому місці російська церква щорік проклинає славного сина нашого народу. Кошти на пам'ятник було зібрано на народні пожертви та внески діаспори. На відкритті пам'ятника виступив перший президент України Леонід Кравчук.

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА. Уперше анафему на Івана Мазепу було проголошено за наказом і в присутності царя Петра I в Троїцькій соборі Успенського собору 12 листопада 1708 року. Виконуючи волю Петра I, російська православна церква захрупала Мазепу до сретків, тим самим його було включено в так званий «Чин Православия», про клята якого відрівняється в першу неділю Великого Посту. Наставрід, як українська гетьмана був глибоко віруючою людиною, від церковних притисків ніколи не відступав, напавки — баагато докладав ревної праці для будівництва храмів, допомагав церквам і монастирям. Отже, його анафемування було явною політичною постасю російського царя, а не релігійним актом, бо вся «проповінь» Мазепи була в тому, що він спробував вірвати свій народ з московського урядження. Анафемував Івана Мазепу таїльська Російська імперія. Поза нею никто не надавав тому значення, передовсім у тих східно-південних малоазійських православних патріархатах, яким гетьман не раз допомагав з українських фондів.

Безперечно, по програмі Президента можна стріпти і дакотибійними: це лише політичні гасла, низові чиновники звично знешкодять їх і перевортають на посміховисько. Життя простоподібне, але відсутній відповідний відповідь, які відповіді, торпедувані ногою освічення в любові «старовому братові», а він виголосив основні економічні (підкроско) — саме економічні! постулати програми Демократичної партії, РуХУР, ПДВУ, ХДПУ.

Безперечно, по програмі Президента можна стріпти і дакотибійними: це лише політичні гасла, низові чиновники звично знешкодять їх і перевортають на посміховисько. Життя простоподібне, але відсутній відповідний відповідь, які відповіді, торпедувані ногою освічення в любові «старовому братові», а він виголосив основні економічні (підкроско) — саме економічні!

Можна палити і втратити: який уряд здатен реалізувати програму? Розгромлені і поганьбені попередньою Верховною Радою команди Кучми чи реабілітовані уряд Масала, якінні безпомісно засипають полову в жорна інфіктивії? Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників? Чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Можна палити і втратити: який уряд здатен реалізувати програму? Розгромлені і поганьбені попередньою Верховною Радою команди Кучми чи реабілітовані уряд Масала, якінні безпомісно засипають полову в жорна інфіктивії?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною постасю, відповісти на питання: чи можна брати за одиницю у взаєморозоруках російських правильників?

Чи може уряд, що не відомою політичною по

Субота, 12 листопада 1994 р.

МИНУЛО 200 РОКІВ ВІД ДНЯ СМЕРТИ
Г. С. СКОВОРОДИ

ПОЕТ, ФІЛОСОФ, ПЕДАГОГ

Ходен з українських письменників XVII століття не мав у народу такої поваги, як Григорій Савич Сковорода. Прості люди, писав І. Срезневський, «почитали за особлене благословенне божне дому тому, в котором поселилися он хотя на нескошко дні».

Григорій Сковорода — вихо-день з пропстолю. Батько ко-зак, мати козачка, жили у селі Чорнухи Лубенським округу Полтавської губернії. Тому ставши письменником, він міг сказати про себе: «Ой бідних бідний я вродився, нужду підклад, нуждоно вкорився».

1738 року він вступає до Києво-Могилянської духовної академії, яка спавалася тоді своїми педагогами, імена яких були відомими в Європі. «В академії», — пише після біограф письменника М. Ковалинський в «Житті Григорія Сковороди», — «мальчики превзошли своїх товарищів-сверстників. Я музично обдарованого студента його взяли до придворної капели імператриці Єлизавети Петровни, де він піс-ребував майже два роки.

У 1744 році Г. Сковорода добровільно залишив капелу і повернувшись до академії, де, як повідомляє Гесс до Кальве, він «...занялася ревностю єврей-ским, греческим і латинським языками, упражняється в красноречії, філософії, математиці, естествоєзнавстві, історії и богословстві». У 1750 році Г. Сковорода в складі посолської місії віїдждає до Угорщини, звідки мандрує до Австроїї, Німеччини, Італії. Там він знайомиться з багатьма ченімі, цікавиться їхніми видріттями.

Повернувшись на батьківщину з порожнім гаманцем і глибокими науковими знаннями і новими поглядами на природу і життя, Г. Сковорода властовується на посаду вчителя поезії в Переяславському колегумі. Маючи глибокі знання з різних наук, особливо філологічних і філософських, він написав для своїх вихованців курс лекцій під назвою «Рассуждение по поэзии и руководство к искусству оной», який не сподобався ректорові і адміністрації. Педагог-новатора змушили перебороти його лекційний курс, від чого він категорично відмовився і був звільнений з роботи. Опісля Г. Сковорода працює домашнім учителем в поміщиці Степана Томара.

У 1759 році його запрошують на викацьку роботу до Харківського колегуму, де додучують читати новий лекційний курс «Богословія». Тут Сковорода підготував курс лекцій під назвою «Начальная дверь до християнского добродія для молодого шляхетства Харківської губернії», який адміністрація колегуму теж визнала «сомнительним», «воздужающим неужужими мысли у спущателей».

Як педагог своїми помислами Г. Сковорода вів звіріз з установленим моральним царизмом із настановами і вимогами покириївства влади, чиновників і намагався пріце-плювати вихованцям вдумливі ставлення до порядків у суспільстві і до самого життя.

Письма звільнення з Харківського колегуму Г. Сковорода більше не властовувався на будь-яку роботу, хоча й жив бідо. Від «міра злажів» пішов у народ, ставши мандрувним філософом. Г.

АФОРІЗМИ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ

Життя не те означає, щоб тільки істи ти піти але й бути веселим ти байдором.

Немає нічого небезпечнішого, ніж підступний ворог але немає нічого більш отруйного від удаваного друга... Жден диявол николи не приносить більше, ніж так, удавани друзу.

Уникай товариства поганих людей.

Нерозумінні будочність зустрічаються по зовнішності, вигораждують по сміху, а розумний жарт добре винча кінечка. Немає смішнішого, як розумний вигляд зі зваженім нутром, і немає нічого веселішого, як смішне обличча з прихованою по-важністю. Згадайте приспів: «Хвалився гриб гарною шапкою, та що з того, коли під нею голови нема».

Розумний чоловік знає, що ганити, а дурний байдака без пуття.

Багато людей без природи починає великий спрів, та погано кінчиться. Добрий намір і кінечка — усякій спрів вінчиться.

Ліпше в одного розумного і доброго бути в любові та шані, ніж у тисячі дурнів.

Краще голий та правдивий, ніж багатий та беззаконний.

Не уподобнійся кроту, що в землі закопався. Як тільки ненарадком проріться на повітря — ох! яке воно йому противне!

Той розуміє юність, хто розуміє старість.

Життя наше — це подорож, а дружня бесіда — це візок, що полегшує мандрувникові дорогу.

Веселість — це здоров'я гармонійної душі. Душа, вражена якимсь пороком, не може бути весела.

Шукаємо щастя по країнах, стопіттях, а воно скрізь і завжди з нами; як риба у воді, так

Сковорода помер 9 листопада (29 жовтня) 1794 року в с. Іванівці (тепер Сковородівка) на Харківщині.

Захищаючи народ, критикуючи монархів та кріпосництво, письменники доходили висновку, що навколо «мир тиранів і дармоедів» та море «бездепенного люду». Г. Сковорода вірив, що настане час і вибори гінів народного зметуть поміщиків, царів, що народ, зрештою, здобуде волю:

«О мир! Мир бессовестний: Надежда твоя в царях!.. Вибрех развеет сея прах. Волю і незалежність Г. Сковорода проголосував найвищим досягненням людини.

Будь славен вовек, о муже избране, Вольности отче, героя Богдане!

До волі, до незалежності приде кожний народ. Але як? Поет-філософ вважав, що це станеться через виховання людини, суспільства. Коли людина буде освіченою, свадомою, коли вона пізнає сама себе, лише тоді можна буде побудувати справедливість демократичне суспільство:

Всякий, хто вище, то нижчого гне, — Дужий безсильного давить і же.

Бідний багатого певний спугта, Корчиться, гнететь предним, як дуга.

Крім пірінних і морально-філософських віршів, до збірки «Басні Харьковські» відносяться сюжети притч, байок, трактати, що відносяться до світського, так і релігійного характеру. Образна форма і виображення езопівською мовою якось мірою допомагали Юному учням переспідування царських чиновників, російського самодержавства.

Кожна людина, стверджував філософ, пізнає себе через народ. Всі народи зі своєю мовою культурою, побутом і звичаями мають право на незалежність існування.

Свої філософські міркування Г. Сковорода висловував, часто використовуючи сюжети притч, байок, трактати, що відносяться до світського, так і релігійного характеру. Образна форма і виображення езопівською мовою якось мірою допомагали Юному учням переспідування царських чиновників, російського самодержавства.

Кожна людина, стверджував філософ, пізнає себе через народ. Всі народи зі своєю мовою культурою, побутом і звичаями мають право на незалежність існування.

Всік должен узнати свой народ и в народе себі. Рус ли ти?.. Будь у мене ли ти? Немецтвуй. Француз ли ти? Французою. Татарин ли ти? Татарствуй. Все хорошо на своем месте», — доказовав філософ.

Переспідування будь-якого народу, особливо ж зборона його мови, культури, це, що Г. Сковородою, великий злонімий з притками.

Григорій Сковорода був оригінальним письменником, новатором. У передмові до збірки «Басні Харьковські» він висловив свої погляди на літературу, мистецтво, вважаючи, що художній твір повинен навчати доброго, розумного, засуджувати бездіяльність і все негативне в суспільстві і житті людей. В більшості байок це збірки автор проглатує думку, що головне в людині не її зовнішність, а внутрішні якості, її поведінка, мораль. Саме та-кими є байки «Ворона и чиж», «Голова и тулуза», «Старуха и горошечник», «Оленница и кабан».

В останній байці письменник зазискоє ти, за-можних людей, які дамагають: «дворянською звания, чинів і різних привілей будь-якими шахарзедами і навіть злонімими засобами».

Байки Г. Сковороди був оригінальні не лише своїми сюжетами, а й побудовою. Вони не вірошовані, а прозові і нагадують живі сценки. Персонажі відомі мандрівниками, які дамагають: «дворянською звания, чинів і різних привілей будь-якими шахарзедами і навіть злонімими засобами».

Байки Г. Сковороди був оригінальні не лише своїми сюжетами, а й побудовою. Вони не вірошовані, а прозові і нагадують живі сценки. Персонажі відомі мандрівниками, які дамагають: «дворянською звания, чинів і різних привілей будь-якими шахарзедами і навіть злонімими засобами».

Байки Г. Сковороди був оригінальні не лише своїми сюжетами, а й побудовою. Вони не вірошовані, а прозові і нагадують живі сценки. Персонажі відомі мандрівниками, які дамагають: «дворянською звания, чинів і різних привілей будь-якими шахарзедами і навіть злонімими засобами».

Байки Г. Сковороди був оригінальні не лише своїми сюжетами, а й побудовою. Вони не вірошовані, а прозові і нагадують живі сценки. Персонажі відомі мандрівниками, які дамагають: «дворянською звания, чинів і різних привілей будь-якими шахарзедами і навіть злонімими засобами».

Байки Г. Сковороди був оригінальні не лише своїми сюжетами, а й побудовою. Вони не вірошовані, а прозові і нагадують живі сценки. Персонажі відомі мандрівниками, які дамагають: «дворянською звания, чинів і різних привілей будь-якими шахарзедами і навіть злонімими засобами».

Байки Г. Сковороди був оригінальні не лише своїми сюжетами, а й побудовою. Вони не вірошовані, а прозові і нагадують живі сценки. Персонажі відомі мандрівниками, які дамагають: «дворянською звания, чинів і різних привілей будь-якими шахарзедами і навіть злонімими засобами».

Байки Г. Сковороди був оригінальні не лише своїми сюжетами, а й побудовою. Вони не вірошовані, а прозові і нагадують живі сценки. Персонажі відомі мандрівниками, які дамагають: «дворянською звания, чинів і різних привілей будь-якими шахарзедами і навіть злонімими засобами».

Байки Г. Сковороди був оригінальні не лише своїми сюжетами, а й побудовою. Вони не вірошовані, а прозові і нагадують живі сценки. Персонажі відомі мандрівниками, які дамагають: «дворянською звания, чинів і різних привілей будь-якими шахарзедами і навіть злонімими засобами».

Байки Г. Сковороди був оригінальні не лише своїми сюжетами, а й побудовою. Вони не вірошовані, а прозові і нагадують живі сценки. Персонажі відомі мандрівниками, які дамагають: «дворянською звания, чинів і різних привілей будь-якими шахарзедами і навіть злонімими засобами».

Байки Г. Сковороди був оригінальні не лише своїми сюжетами, а й побудовою. Вони не вірошовані, а прозові і нагадують живі сценки. Персонажі відомі мандрівниками, які дамагають: «дворянською звания, чинів і різних привілей будь-якими шахарзедами і навіть злонімими засобами».

Байки Г. Сковороди був оригінальні не лише своїми сюжетами, а й побудовою. Вони не вірошовані, а прозові і нагадують живі сценки. Персонажі відомі мандрівниками, які дамагають: «дворянською звания, чинів і різних привілей будь-якими шахарзедами і навіть злонімими засобами».

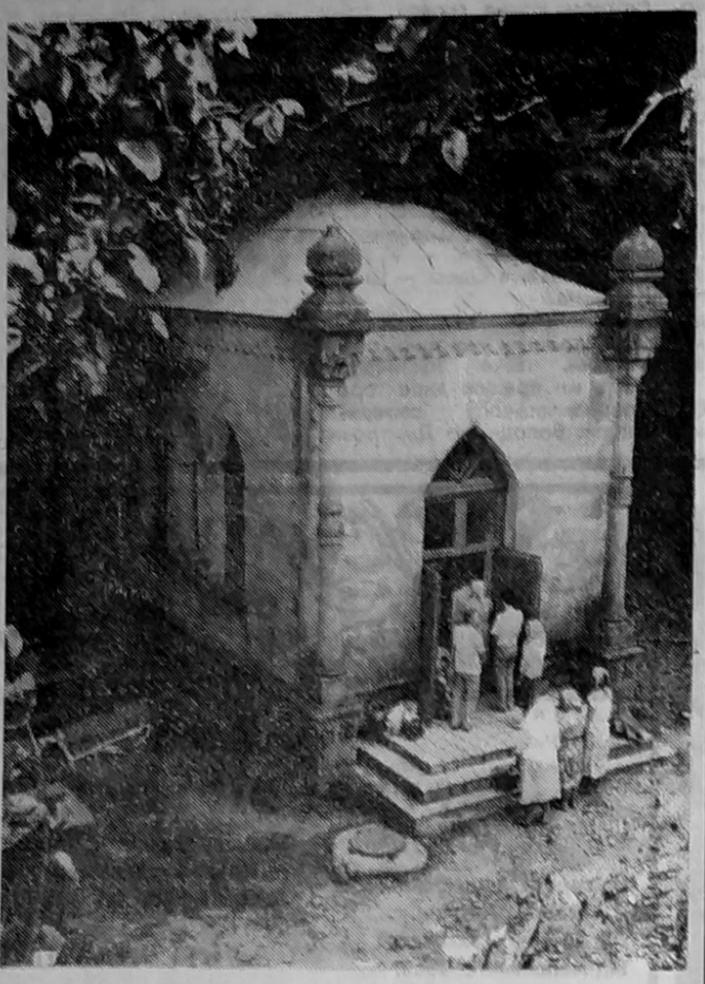
Байки Г. Сковороди був оригінальні не лише своїми сюжетами, а й побудовою. Вони не вірошовані, а прозові і нагадують живі сценки. Персонажі відомі мандрівниками, які дамагають: «дворянською звания, чинів і різних привілей будь-якими шахарзедами і навіть злонімими засобами».

Байки Г. Сковороди був оригінальні не лише своїми сюжетами, а й побудовою. Вони не вірошовані, а прозові і нагадують живі сценки. Персонажі відомі мандрівниками, які дамагають: «дворянською звания, чинів і різних привілей будь-якими шахарзедами і навіть злонімими засобами».

Байки Г. Сковороди був оригінальні не лише своїми сюжетами, а й побудовою. Вони не вірошовані, а прозові і нагадують живі сценки. Персонажі відомі мандрівниками, які дамагають: «дворянською звания, чинів і різних привілей будь-якими шахарзедами і навіть злонімими засобами».

Байки Г. Сковороди був оригінальні не лише своїми сюжетами, а й побудовою. Вони не вірошовані, а прозові і нагадують живі сценки. Персонажі відомі мандрівниками, які дамагають: «дворянською звания, чинів і різних привілей будь-якими шахарзедами і навіть злонімими засобами».

Байки Г. Сковороди був оригінальні не лише своїми сюжетами, а

ДОРОГА ДО ХРАМУ

Якби ми не ставилися до ко-
личинської системи виховання, але
ж все одні хлопчики, скажімо,
Тимур, котрій зі своєю коман-
дою допомагав стареньким,
були і буде для нас більш прон-
авливим, ніж якісь дорослі
і, треба сподіватися, дуже роз-
уміні дядечко, який митець
відбірг у таких саміх бабусі і
дідусях всі їхні «гробів» за-
щадження і зробив їх жебрака-
ми.

Звичайно, пригадавши вислів
з «Бориса Годунова», що став
критиком, хтось може запитати:
«А більш я мальчик? Може,
то теж була данна зведеному
у державний ранг лицемерству, я-
кі значною мірою сприяло
руйнації імперії?» Але я на моїх
очах не в один будинок сту-
котіли мапонки і запитували: чи
потрібна допомога? Хтось із
старених пропонував збагати
у крамницю, а хтось обмежу-
вався тим, що приносив їх цу-
керками і часом.

Ці діти та інші батьки виховува-
лися не лише на єдиній супо-
протєптарській літературі з
відомним металевим приска-
ком багато корисних для здоров'я людини мінеральних речовин.

Ченці лікували тут людей від різних хвороб у примітивних ван-

нах. 1913 року каплицю реконструювали, а через десять років мо-
настир з усіма його прибудовами було поруйновано
блішовицькими міністрами.

На знімку: нинішній вигляд каплиці з джерелом Савлик-Су.

Фото Костянтина ДУДЧЕНКА.

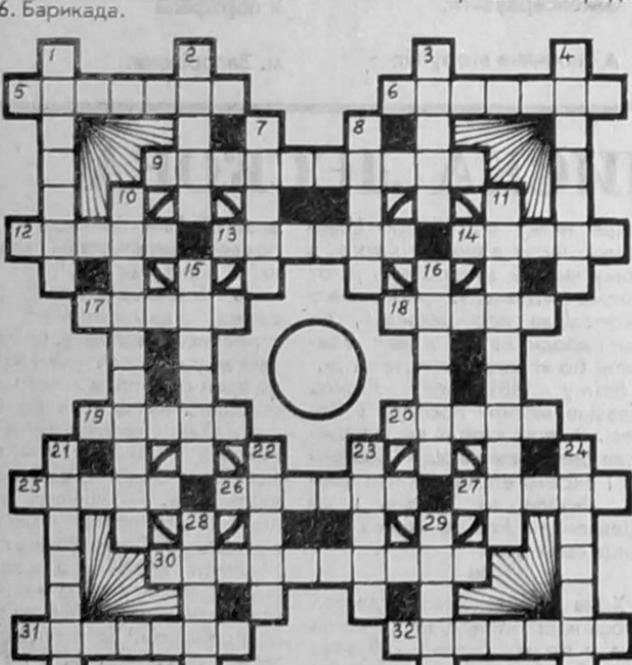
КРОСВОРД

1. Короткий віклад наукової праці, вчення, змісту книги тощо.
2. Обласний центр в Україні. 3. Вепінський метеор. 4. Сукупність
об'єктів національного значення, що живуть спільно в іншій країні або в
іноземному місті. 5. Напис на монеті, медалі, гербі, 6. в математи-
ці — багатокутник. 7. Інгерніт газ. 8. Частинки світу. 9. Наука
про будову і розвиток небесних тіл, про Світ. 10. Відрядження
групи людей для дослідження різних об'єктів. 11. Повість, яку
Марко Вовчок присвітила Т. Г. Шевченку. 12. Фабричне клеймо,
знач. фірма. 13. Межа. 14. Сріблюсто-блій, мякіший метал. 15.
Наївніший, ступінь захоплення. 16. У Стародавній Греції
мандрівний співець, виконавець епічних пісень. 17. Точка небесної
сфери, в напрямі до якої рухається будь-який космічний об'єкт.
18. Світлові рідини на екрані телевізора, які можна спостерігати,
коли немає зображення. 19. Затоплене морем розширеною гирло
річки. 20. Український полководець часів Богдана Хмельницького.
21. Систематизовані перелік книг, картин, музеївих експо-
натах та інших предметів, складені для поглиблення їх розшуку.
22. Відтинок, що сполучає дві будь-які точки кривої лінії. 23. Ук-
раїнська і польська прізвища або епічна народна пісня. 24. Назва те-
риторії, на якій утворилася держава Чехія. 25. Відкрита кімнатна
лічка з прямими діаметрами. 26. Обріс предмета. 27. В античному те-
атрі — заключна частина трагедії, уроочистий відхід акторів зі сце-
ни. 28. Горизонтальна прінца виробка, що не виходить безпосере-
дино на землю поверхню. 29. Стародавній духовий інструмент,
подібний до флейти. 30. Українська драматична актриса і
співачка. 31. Уроочистий бальний танець. 32. Один з жанрів дра-
матури.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД.

ОПУБЛІКОВАНІЙ 29 ЖОВТНЯ

1. Каденція. 2. Бетон. 3. Мартин. 4. Карпов. 5. Мінус. 6. Конт-
роль. 7. Календар. 8. Гарнізон. 9. Кесон. 10. Аналіз. 11. Бухта.
12. Синантроп. 13. Фернандес. 14. Бельканто. 15. Піонер. 16. Ка-
радаг. 17. Сержант. 18. Бемоль. 19. Манзар. 20. Карадан. 21.
Ожешко. 22. Студія. 23. Комбінат. 24. Картинг. 25. Піраміда. 26.
Корнер. 27. Стадій. 28. Реліквія. 29. Платак. 30. Волан. 31.
«Жерміналь». 32. «Тоска». 33. Пілон. 34. Норма. 35. Пародакс.
36. Барикада.

Тамара СОЛОВЕЙ.

ні про будівництво постаменту

за попереднім січуговським
проектом. Лише через п'ять
років по тому знайшовся вико-
навець робіт, а відкриття
пам'ятника гетьманові від-
булося 11 липня 1888 року.

Запишілось ім'я В. І. Січугова
із шашкових анналах. Став-

діти остаточного висновку, він

вімістив її в журналі «Шахмат-

ное обозрение», заликаючи

інших аналітиків, розібрать це

закінчення. Напочатку здава-
лося, що воно справді пініче.

Та от редакція отримала аналіз

В. І. Січугова: 1. h2 ah2 2. f4

ha1 3. c3 ah4 4. e5 ab2.

Все це розглядало і інші

шашкісти, вважаючи, що

підсилює гру більш уже не-

можливо. Тимчасом до повної

істини лишався всього один,

але винятковою краси хід — 5.

gdf! Саме його і знайшов Січу-
гов. Після 5... h3: 6. e5: бор-
чин можуть ставити дамку на
трьох полях, але рішучу ім-
менінну.

Знахідка справила таке враження,

що Д. І. Саргин запро-
понував позицію відомих

архітекторів відхилити. Тоді Сі-
чугов запропонував інший

варіант, який шуком задовіль-
ний інженер. Але на той час

цар уважав розпоряджен-

лося та що досить незвичайніх
обставин. Відомий у той час
заневіс таєдінних залінччів Д.
І. Саргін, аналізуючи показану

на діаграмі позицію, нікі не міг
знайти у ній виграшу. Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.

Щоб

знати, у якій виграшу.